

کوروش مدرسی

سازمان و سبک کار کمونیستی

بخش دوم

چپ فرقه ای و سازمانهای غیر حزبی

(۱)

سازمان پناهندگان درست میکنند، اما خودشان، پناهندگان طرفدار خودشان، را جمع میکنند. سازمان زنان درست میکنند، اما خودشان، سازمان زنان طرفدار خودشان، را جمع میکنند. سازمان دانشجویان درست میکنند اما فقط دانشجویان طرفدار خود را جمع میکنند، سازمان کارگری درست میکنند فقط کارگر طرفدار خودشان را جمع میکنند و ...

همه این سازمان ها کلاه دیگری برای همان "سازمان مادر" هستند.

اگر در این احزاب انشعاب شود در سازمان زنان و کودکان و پناهندگان و غیره آن هم انشعاب میشود. در سازمانهای به اصطلاح دمکراتیک آنها هم انشعاب میشود. در سازمان زنان، سازمان دهقانان، دانشجویان، و غیره آنها هم انشعاب میشود. معلوم نیست اگر این سازمان ها معطوف به مسئله

صفحه ۲

انشعابات آن نیست. منظور چپ رادیکالی است که از نیمه دوم دهه بیست قرن بیست و بعد از یک طرفه شدن تکلیف انقلاب روسیه، در مقابل کمونیسم اردوگاه شکل گرفت.

از این طیف یک سازمان چپ رادیکال را نشان بدهید که توانسته است که یک تشکل توده ای بوجود بیاورد. این حکم شامل ما هم میشود.

یک حکم همگانی تر در چپ، به خصوص در چپ فرقه ای و غیر اجتماعی، این است که تشکل های غیر حزبی این احزاب، اعم از توده ای یا غیر توده ای، غیر حزبی نیستند. استقلال سازمانی آنها از حزب دروغ است. این تشکل های غیر حزبی جعلی هستند. واقعی نیستند. پوشش یک کار دیگر هستند که به آن خواهیم رسید. نه توده ای هستند و نه غیر حزبی.

این متن خلاصه و تنظیم شده بحثی است که در دو جلسه یک سمینار حزبی در ژانویه ۲۰۰۶ ارائه شده و جنبه طرح بحث را دارد و باید به همین عنوان به آن برخورد شود. در شماره های قبل سازمانده کمونیست بخش اول این بحث در مورد کمیته های کمونیستی منتشر شد. از این شماره بخش دوم در مورد چپ فرقه ای و سازمانهای غیر حزبی شروع میشود. س ک

یک بیماری اجتماعی، یک مشاهده

از یک مشاهده شروع میکنم. وقتی به تجربه چپ رادیکال در ایران یا خارج نگاه میکنید یک حکم غیر قابل انکار هست. این سازمان ها قادر نبوده اند که هیچ سازمان توده ای بوجود بیاورند و همیشه ادعا کرده اند که آرزوی شان این است که چنین سازمانی را ایجاد کنند.

وقتی از چپ رادیکال حرف میزنیم منظورم از جنس حزب توده و

حزب کمونیست کارگری - حکمیت

سازمانده کمونیست

نشریه کمیته تشکیلات کشور

۲۶ اسفند ۱۳۸۴ ۱۷ مارس

۱۱

جمعه ها منتشر میشود

اسد گلچینی

به ۸ مارس برگردیم

فعالیت هائی که برای مراسم های ۸ مارس در جریان بود، علیرغم همه محدودیت ها و خفقای که فاشیست های اسلامی در صدور اجرای آن هستند توانست ابراز وجود قوی بکند و بدون تردید امیدی بود که این جنبش و فعالین و رهبران آن، جامعه را، متوجه خود کرد.

از یک طرف شدت بگیر و ببند و خفقان افزایش میابد و از سویی فعالین و سازماندهندگان آزادخواه، به جنباندن جنبش عظیم آزادخواهی و برابری طلبی زنان و مردان در ۸ مارس مشغول بودند. این روز نشان داد که اگر رژیم قادر است برای فعالین و سازمانها و رهبران شان مانع ایجاد کند و یا آنها را به اسارت در آورد قادر به از بین بردن جنبش برابری طلبی و آزادخواهی و حق طلبی مردم محروم نخواهد بود. درس و تجارب بسیار باارزشی برای ما است.

نگاهی به لیست کانون ها سازمان ها و گروه ها و شخصیت هائی که برای این روز فعالیت داشتند، نشان از این واقعیت دارد. از بیانه ۲۴ انجمن غیردولتی زنان گلستان به مناسبت روز جهانی زن تا تجمع در پارک دانشجو در تهران و مراسم های بزرگ در سینما بهمن سنندج و تجمع و بیانه های دانشجویان در دانشگاه های مختلف تا تبلیغات متنوعی به مناسبت ۸ مارس همه نشان از این تحرک و فعالیت سازمانیافته بود. ۸ مارس ۸۴ بار دیگر نشان داد که شبکه ی وسیعی از فعالین و سازمانهای مختلف دفاع از حقوق برابر زنان و مردان و ایستادگی در برابر ارتجاع اسلامی و سنت های عقب مانده ضد زن در جامعه، همچنان با قدرت و لی با

بهرام مدرسی

گارد آزادی و حزب
باسخ به یک نامه

بهرام عزیز سلام،

.....

نوشته رفیق خالد را در درباره گارد آزادی خواندم.... رفیق خالد میگوید

باید گارد آزادی از سازمان حزب جدا باشد. ما این را قبول کردیم. ولی ... بچه ها در محل میخواهند کاری بکنند. حتی بسیجی های محل رو شناسایی کردن، اون ها

البته عددی نیستند ولی خوب بالاخره برای شروع کار بد نیست. همه طرفدار شروع کار نظامی هستند. تکلیف ما چیه؟

صفحه ۲

راهنمای کارگری برای عمل مستقیم

طولانی است.... اما این شیوه پر هزینه و فرساینده است و به همین دلیل همیشه نمیتوان از آن استفاده کرد. در جزوه حاضر هشت نوع از تاکتیک های عمل مستقیم مورد بحث قرار میگیرند. تاکتیک هائی که در حین کار ممکن هستند، تدارک زیادی نمیخواهند و دستمزد مان را هم از دست نمیدهیم.

یک تذکر لازم: اینها تاکتیک هستند و نه جادو و جنبل. برای استفاده از آنها باید سازمان یافته کار کرد. باید موافقت همه را جلب کرد. ... همینطور باید به خاطر داشته باشید که کارفرما هر اقدامی غیر از تسلیم منفعلانه ما را تهدیدی نسبت به موقعیت خود میدانند. پس باید آماده باشید تا این

صفحه ۳

با اصلاحاتی در ترجمه، در شماره های مختلف سازمانده کمونیست به تدریج منتشر میشود.

همینجا باید توضیح داد که برخورد جریان آنارکو سندیکالیستی به طبقه کارگر طبقاتی نیست، صنفی است. چون سیاسی نیست. سیاست و بنابراین حزب سیاسی نقش محوری در دیدگاه و فعالیت آنها ندارد. اما مراجعه به نوشته های IWW غالباً از سر انتقال تجربه مفید است. ضمناً باید تفاوت ها و مشابهت های شرایط ایران با آمریکای سال های دهه بیست و سی میلادی را متوجه بود. س ک

از مقدمه

بهترین نوع عمل مستقیم بیرون آمدن از محل کار، یا اعتصاب

آنچه در این سلسله مقالات میخوانید برگزیده ای از یک جزوه منتشر شده توسط IWW (کارگران صنعتی جهان) تحت همین عنوان است. این سازمان یکی از سازمانهای متعلق به سنت آنارکو سندیکالیستی در آمریکا است که در سالهای دهه بیست و سی قرن بیستم نقش مهمی را در مبارزات طبقه کارگر در آمریکا بازی کرد. از اعضای سرشناس آن از جمله دو کارگر به نام های ساکو و وانزتی بودند که توسط دولت آمریکا برایشان پاپوش درست شد و اعدام شدند و فیلمی هم از آنها ساخته شده است.

این مقالات در سال ۱۳۶۷ توسط کمیته تشکیلات شهر کومه له منتشر شد. گزیده ای از این جزوه،

چپ فرقه ای و ...

زن، مسئله پناهندگان، مسئله دهقانان و غیره است چرا با هر جدائی در این احزاب در این تشکل ها هم جدائی بوجود می آید؟ چرا وقتی در یک حزب انشعاب میشود در سازمان دفاع از حقوق پناهندگان هم انشعاب میشود؟

مشکل آئین نامه ای و اساسنامه ای نیست که گویا طرفداران طوفان نمیتوانند در سازمان زنان طرفدار حزب کار عضو شوند. اما همه میدانند که اینها پنج دقیقه هم همدگر را تحمل نمیکند. نمیشود طرفدار چریک های نوع احمد زاده باشی و عضو فلان سازمان "دمکراتیک" چریک های طرفدار جزئی بشوی. این ممکن نیست. سنت این است. فضا این است.

این تنها داستان ما و حزب کمونیست کارگری نیست. داستان

زندگی تمام چپ رادیکال از این سر تا آن سر کره زمین است.

دلیل این است که این امور (زنان، پناهندگان، کودکان، دهقانان، ...) به اعتبار خود برای چپ رادیکال وجود ندارند. پرده ساتری برای کار دیگر هستند. تنها مسئله واقعی برای چپ رادیکال سیاست است. اما ای کاش سیاست برای این چپ واقعی بود. متاسفانه سیاست هم برای چپ غیر اجتماعی واقعی نیست. سیاست برای اینها، در اساس، چیزی در باره اعلام موضع است و هیچ ما بازاء اجتماعی ندارد. خارج از محدوده بحث های ایدئولوژیک و فرقه ای برای این چپ دنیا درد و بدبختی مردم موضوعیت ندارد.

مسئله این است که برای این چپ غیر اجتماعی نه جامعه وجود دارد و نه مسائل اجتماعی. در نتیجه نه میخواهند و نه میتوانند حول این

مسائل اجتماعی نیرویی را به حرکت در آورد.

سازمان توده ای تنها در رابطه با جامعه معنی دارد و متاسفانه برای این چپ جامعه وجود ندارد. دنیایش خودش است. عاشق خودش و عاشق ایدئولوژی خودش است، به جامعه احتیاجی ندارد. گروه خون سیاسی و اجتماعی این سنت به انسان اجتماعی نمیخورد. نه میتوانند اتحادیه کارگری درست کنند، نه سازمان دفاع از حقوق زن، نه تشکل دفاع از حق کودک، نه سازمان پناهندگان و نه هیچ چیز دیگری.

در نتیجه در دنیای واقعی تنها گروه فشار بر جریانات اجتماعی بستر اصلی جامعه هستند و خود منشا هیچ فعل و انفعال پایداری در جامعه نمیشوند.

اشتباه نکنید! اختناق مشکل نیست. لاقل برای این چپ مشکل نیست.

دلیل اش هم این است که هر جا هم که اختناق کم میشود این چپ بجای بزرگ شدن، کوچک میشود. آب میرود.

همین تناقض باید هر کس، که دنیایش به دنیای تخیلات و رویاهای کودکان چپ رادیکال محدود نشده باشد را به فکر وادار کند.

تنها یک ذهنیت معیوب و اجتماعاً بیمار باعث میشود که با جدائی در حزب کمونیست کارگری، فدراسیون پناهندگان در خارج کشور، اول کودکان، و غیره را به جدائی بکشاند.

باید این بیماری را شناخت تا بتوان بر آن فاتح آمد. این بحث نقد روش چپ سنتی و غیر اجتماعی در قبال تشکل های توده ای و تشکل های غیر حزبی است. آنا تومی ذهنیت یک جنبش سیاسی سترون است. ... ادامه دارد

گارد آزادی ...

رفیق عزیزم

نوشته رفیق خالد همانطور که خودت هم تاکید کرده ای به درستی بر جدایی سازمان گارد آزادی از تشکیلات حزب در ایران تاکید کرده است. این هم شامل کردستان و هم خارج کردستان میشود. اما پیش از اینکه وارد شروع کار و سوال هایت به شوم لازم است که نکته ای را تاکید کنم:

اوضاع سیاسی و توازن قوا و سنت های مبارزاتی در کردستان با مناطق دیگر کشور متفاوت است. در کردستان احزاب سیاسی و نیروهای دخیل در اوضاع سنتاً مسلح بوده اند، سیاست در کردستان سنتاً - غلط یا درست - نظامی شده است. به این معنی که شما اگر میخواهید کار جدی در آن جامعه صورت دهید، مستقل از اینکه مثل هر جای دیگر با رژیم اسلامی سروکار دارید که تا دندان مسلح است با احزاب

اپوزیونی هم روبرو هستید که آنها هم مسلح هستند.

من این جا به سیاست های این اپوزیون فعلاً کاری ندارم. فاکت این است که آنها همه مسلح هستند و اگر ما بخواهیم کار جدی صورت دهیم باید پتانسیل و قابلیت نظامی داشته باشیم.

در کردستان بعلت همان سنتی که به آن اشاره کردم با تق و لق شدن در درجه از حاکمیت رژیم اسلامی فضا نظامی میشود. در خارج از کردستان اما ما با این سنت روبرو نیستیم. فعلاً تنها نیرویی که میتواند فضا را نظامی کند و از آن نفع ببرد، در درجه اول خود رژیم اسلامی است. اگر ما بی دقتی بکنیم و فضا را آنجا که نباید نظامی شود، نظامی کنیم، شرایطی را به نفع رژیم اسلامی برای تنگتر کردن اوضاع بوجود آورده ایم. به همین بمب گذاری های اخیر نگاه کن، مستقل از اینکه چه نیرویی پشت این اقدامات قرار گرفته است، این

نظامی کردن تنها میتواند در این شرایط به نفع رژیم اسلامی باشد.

بحث من ابد این جا به معنی این نیست که ما در هیچ شرایطی علیه رژیم اسلامی دست به اسلحه نمی بریم. بحث من این است که امروز با توجه به این توازن قوای سیاسی که وجود دارد، این سیاست ما نیست!

اما به سوال برگردم: چه باید کرد؟ امروز متحد کردن مردم و بچه های محل حول گارد آزادی مستقیماً به معنای شروع کار نظامی خواهد بود. گارد آزادی را میتوان همین امروز به این اعتبار سازمان داد. مردم متشکلی که میخواهند امنیت خود را خودشان تضمین کنند، مردمی که همین امروز نمیخواهند که اشرار اسلامی و ناسیونالیست و فاشیست محله و مدرسه شان را بمب گذاری کنند، میتوانند متشکل شوند و با هم این قدرت متشکل را نشان دهند.

خود همین مثالی که آوردی جالب است، بچه ها بسیجی های محل را هر چند که بقول تو عددی نیستند را

شناسایی کرده اند. این خوب است، باید فضا را به اینها تنگ کرد. باید مردم را علیه آنها بسیج کرد. و باید هر جا که میخواهند زور بگویند، به بهانه های مختلف سدا ایجاد کرد. این کار اما امروز باید نظامی باشد؟ جواب من منفی است. میشود به هزار و یک کار آن ها را پشیمان کرد.

سوال بعدی تو اطمینان دارم که این است: خوب بالاخره کی این واحدهای گارد آزادی وارد کار نظامی میشوند؟ جواب من هم این است: هر وقت که شرایط مناسب بود و استفاده از اسلحه به نفع به میدان کشیدن بیشتر مردم بود و نه دق دلی خالی کردن. و این را فرماندهی گارد آزادی تشخیص میدهد.

در این رابطه حزب در تدارک تهیه اسناد مشخص تری است که حتماً در اختیار تان قرار خواهد گرفت.

دست بکار شوید و مردم را برای دفاع از امنیت و سلامت شان حول گارد آزادی متشکل کنید!

... ۸ مارس

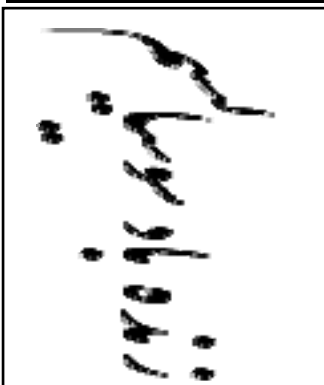
محدودیت های زیاد در همه جای ایران در جریان است.

تلاش برای هم جهت کردن، هم صدا کردن و متحد شدن این جنبش عظیم کاری است که بدون تردید روی میز همه فعالین و رهبران این جنبش است و نمیتوان تحت عناوین مختلفی که معمولاً وجود دارد از آن گذشت. ما،

جنبش ما باید به این نقطه قدرت ۸ مارس برگردد.

مراسم های ۸ مارس در ایران نشان داد که جنبش برابری طلبی زنان و رهبران آنها برای بقا این جنبش گام بزرگی برداشتند و شرط ادامه آن در گرو هم صدا شدن این جنبش و داشتن جبهه ای متحد و قدرتمند و با صدایی امید بخش برابری طلبی زنان و مردان در جامعه است که مرتجعین از هر سو در پی متلاشی کردن آن هستند.

امسال هم شاهد حضور نوک این کوه یخ بودیم. ما فعالین کمونیست باید توان این را بیابیم که در محور این تلاش بزرگ و حیاتی برای این جنبش قرار بگیریم.

اساس سوسیالیسم انسان است؛ سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است

راهنمای ...

تاکتیک ها را برای حفاظت خود و کارگران هم سرنوشت تان از اخراج بکار بگیرید

۱

آهسته کار کنید

(Slowdown)

کند کردن ریتم کار تاریخ طولانی دارد. در سال ۱۸۹۹ کارگران سازمان یافته بارانداز در گلاسکو در اسکاتلند تقاضای ده درصد اضافه دستمزد کردند. اما کارفرما این تقاضا را رد کرد. کارگران اعتصاب کردند. کارفرما از میان کارگران کشاورزی اعتصاب شکن استخدام کرد و کارش را راه انداخت. باراندازان به ناچار شکست را قبول کردند و به سر کار برگشتند. اما قبل از شروع مجدد کار از دبیر اتحادیه شان شنیدند که:

شما با همان دستمزد سابق به سر کار بر میگردید. کارفرمایان بار دیگر گذشته را تکرار کردند. کارگران کشاورزی را بعنوان اعتصاب شکن استخدام کردند. کارفرمایان خوشحال هم بودند. اما ما کار این اعتصاب شکن ها را دیده ایم. نمی از کالائی که حمل میکردند را زمین می انداختند. دو نفر از آنها به زحمت کار یک نفر از ما را انجام میداد. اما کارفرمایان میگویند از کار آنها راضی بوده اند. خوب ما هم قول میدهیم درست مثل آنها کار کنیم. به همان اندازه که کارگران اعتصاب شکن کار میکردند کار کنید. آنها اغلب توی آب می افتادند. بیفایده است که ما هم این کار را نکنیم!

کارگران رهنمود دبیر اتحادیه را بکار بستند.

پس از چند روز کارفرما به دنبال دبیر اتحادیه فرستاد و عاجزانه خواست که به باراندازان بگوید که مثل سابق کار کنند و آنها حاضر اند ده درصد افزایش دستمزد را بدهند.

***
در یک کارخانه فورد کارگرانی که کارشان نصب سقف و تودوزی اتومبیل ها بود، طبق محاسبه کارفرما کار یک اتومبیل کوچک را باید در ۲۲ دقیقه انجام میدادند. یعنی در یک روز کار هشت ساعته باید یک کارگر حداقل کار ۲۰ اتومبیل را انجام میداد.

کارگران از تمام کردن کار بیش از ۱۳ اتومبیل در روز خودداری کردند و گفتند که درخواست مدیریت غیر معقول است. اما کمیانی عنوان کرد که کارگران هر کار هر اتومبیل را در کمتر از حداقل زمان تعیین شده تمام میکنند و بعد مینشینند و از کار کردن اجتناب می کنند. تلاش مدیریت برای بهبود وضعیت فقط به "کند تر کار کردن" از جانب کارگران منجر شده است. کارگران آنقدر کار بر سر هر اتومبیل را کش می دهند که مانع از کار کارگران دیگر در خط تولید شده و خط تولید را غالباً وادار به توقف میکردند. تا

جائیکه خیلی از اوقات کارگران دیگر از کار معاف میشدند.

***

در طول بحران اقتصادی، کارگران شرکت کلسی تایر، کند کاری را بدیل مناسبی در مقابل افزایش سرعت کار تشخیص دادند. ... کارگران "تشنگی همگانی" را بعنوان تدبیری برای مقابله با بالا بردن سرعت کار از جانب کارفرما اتخاذ کردند. تدبیری داهیهانه که کارفرمایان را دیوانه کرده بود. کارگران در اوقات گرم تابستان به بهانه تشنگی و نوشیدن آب خود را از نقطه ای از خط تولید که در آنجا سرعت به اوج خود می رسد دور می کردند و وقتی که کارفرمایان دریافتند هیچ چیزی جز آهسته کردن سرعت کار "عطش تشنگی" کارگران را فرو نمی نشاند، تسلیم شدند. - ادامه دارد

✱

عبدالله دارابی

فرمانده سراسری گارد آزادی

darabi.a@mail.com

تلفن

0046704752163

حسین مرادیگی

دبیر کمیته کردستان

h_moradbeigi@yahoo.com

تلفن

+447916213634

+46762737560

نسان نودینیان

دبیر تشکیلات خارج کشور

Nasan_nodinian@yahoo.de

تلفن

+44(0) 781 590 22 37

تلویزیون پرتو

mostaf.asadpoor@gamil.com

تلفن

+46 (0) 70 7399868

تماس با حزب

کوروش مدرسی

لیدر حزب

koorosh.modarresi@gmail.com

تلفن

+44(0)7748 630833

رحمان حسین زاده

معاون لیدر حزب

husienzade_r@yahoo.com

تلفن

+46 73 98 55 837

فاتح شیخ

رئیس دفتر سیاسی

fateh_sh@yahoo.com

تلفن

+46-704 717 512

آزادی، برابری، حکومت کارگری

کمیته تشکیلات کل کشور

بهرام مدرسی (دبیر): bahram-modarresi@freenet.de

اسد گلچینی: asad.golchini@ukonline.co.uk

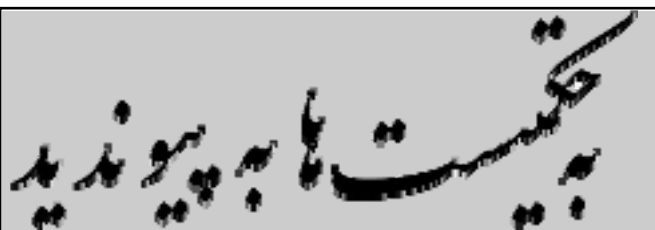
مظفر محمدی: mozafar_mohammadi@yahoo.com

خالد حاج محمدی: khaledhaji@yahoo.com

محمود قزوینی: mahmood@iran-tribune.com

را بخوانید، تکثیر و توزیع کنید!

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!